

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I henhold til § 10 i lov om sterilisation og kastration må sterilisation som hovedregel kun foretages på et sygehus.

Sygehuskommunerne har dog på visse nærmere angivne betingelser mulighed for at henvise mænd til sterilisation hos en praktiserende speciallæge, der har Sundhedsstyrelsens særlige tilladelse til at udføre sterilisationsoperationer.

Disse regler foreslås nu ophævet, idet den lægefaglige udvikling har medført, at sterilisationsbehandling af såvel mænd som kvinder fuldt forsvarligt kan foretages af praktiserende speciallæger. Med lovforslaget får de enkelte sygehuskommuner mulighed for, som på andre behandlingsområder, selv at tilrettelægge sterilisationstilbudet, herunder at bestemme om sterilisationsbehandling af begge køn skal foretages i sygehusvæsenet eller hos praktiserende speciallæger i henhold til lov om offentlig sygesikring.

Udgifter i anledning af sterilisation vil i hidtidigt omfang blive afholdt af det offentlige sundhedsvæsen. Det vil sige i henhold til lov om sygehusvæsenet, for så vidt behandlingen finder sted på et offentligt sygehus, eller i henhold til lov om offentlig sygesikring, i det omfang behandlingen foretages af en praktiserende speciallæge. I sidstnævnte tilfælde forudsættes de nærmere regler for de nævnte behandlinger fastlagt i henhold til sygesikringsoverenskomst om vilkårene for speciallægehjælp i henhold til lov om offentlig sygesikring.

Lovforslaget vil ikke medføre merudgifter for staten og har ingen kommunaløkonomiske konsekvenser.

Lovforslaget har været forelagt Amsrådforeningen, Københavns Magistrat, Frederiksberg Kommunalbestyrelse, Justitsministeriet og Finansministeriet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2.

Forslaget i § 1, nr. 2, indebærer, at sterilisation af såvel mænd som kvinder i fremtiden kan foretages både på sygehuse og hos praktiserende speciallæger.

Der er ifølge Sundhedsstyrelsen ikke nogen sundhedsfaglig begrundelse for at opretholde et krav om, at sterilisationer som hovedregel kun må foretages på et sygehus. Udviklingen i den medicinske teknologi og de anvendte sterilisationsmetoder, også for så vidt angår kvinder, har medført, at indgrebet i dag er enkelt, og at det fuldt forsvarligt kan foretages af praktiserende speciallæger. Det findes endvidere hensigtsmæssigt, at sygehuskommunerne får mulighed for selv at tilrettelægge behandlingstilbudet for så vidt angår sterilisation.

Forslaget indebærer endvidere, at reglen om, at kun læger må foretage sterilisation og kastration, ophæves. Bestemmelsen må anses for overflødig. Dette skyldes, at det allerede følger af lægelovens § 25, stk. 2, at operative indgreb kun lovligt kan foretages af personer, der har autorisation som læge eller anden i lovgivningen hjemlet særlig adkomst.

Samtidig ophæves reglen om, at læger skal have Sundhedsstyrelsens særlige tilladelse til at foretage sterilisationsindgreb, idet der ifølge Sundhedsstyrelsen ikke er nogen sundhedsfaglig begrundelse for dens opretholdelse, jf. lægelovens bestemmelser om lægers pligt til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed.

Forslaget indebærer tillige ophævelse af bestemmelsen om, at en overlæge kan nægte at medvirke ved sterilisations- og kastrationsindgreb. Begrundelsen herfor er, at reglen i dag er uden praktisk betydning.

Forslaget i § 1, nr. 1, er en konsekvens af ændringen i § 1, nr. 2.

Det vil fremgå af sygehuskommunernes visitationsretningslinier, hvordan sterilisationstilbudet er tilrettelagt, herunder om den alment praktiserende læge i den pågældende sygehuskommune skal hen-